

MIEHEKSI JA NAISEKSI HÄN LOI HEIDÄT

Paimenkirje avioliitosta

Ruotsin lähetyshiippakunta 2009

ESIPUHE

Ruotsissa¹, niin kuin joissakin muissakin maissa, on meneillään poliittinen prosessi avioliittolainsäädännön muuttamiseksi siten, että siihen sisältyisivät myös homoseksuaaliset parisuhteet. Ihanteena tällä hetkellä on "sukupuolineutraali"² avioliitto. Tähän liittyen Ruotsin kirkko harkitsee sitä, pitäisikö sen olla osaltaan tarjoamassa kirkollista vihkimistä myös niille, jotka rekisteröivät parisuhteensa.

Tämä kaikki on osa yhteiskunnan ja kulttuurin etäännyttäytistä siitä kristillisestä perustasta, jolle eurooppalainen yhteiskunta on rakentunut. Se on myös osoitus siitä, että ideologisia suuntauksia pidetään tärkeämpinä kuin sitä, millaiseksi todellisuus on luotu. Koetellut traditiot hylätään ajan hengen vaatimuksesta.

Tämä huolestuttaa meitä kristittyjä. Miehen ja naisen välinen avioliitto on niin lujasti ankkuroitu teologiaan ja kirkon perinteeseen, että käsitteen 'avioliitto' laajentaminen ei ole mahdollista. Useimmat kristilliset kirkot ja yhteisöt ovat siksi ottaneet etäisyyttä asian yhteiskunnalliseen kehitykseen. Monet niistä ovat sanoneet, etteivät pyri anomaan vihkimisoikeutta. Ne eivät halua olla mukana missään sellaisessa, joka voitaisiin ymmärtää muuttuneen avioliittolain hyväksymiseksi.

¹ Alkutekstissä "meidän maassamme" (suom. huom.).

² Avioliitto, jossa puolisoitten sukupuolta ei olisi millään lailla määritelty. Se voisi siis koostua myös kahden naisen tai kahden miehen liitosta (suom. huom.).

Ruotsin kirkon piispoilla ja kirkon johdolla ei ole ollut ylipäättäen mitään vastaväitteitä ehdotettuihin avioliittolainsäädännön muutoksiin. Niitä on päinvastoin tervehditty tyytyväisyydellä merkittävässä tilanteissa. Muutama vuosi sitten he olivat tietyissä tilanteissa vielä valmiit kannattamaan kirkon perinteistä kantaa, mutta nyt nämä näkemykset hylätään poliittisesti epäkorrekteina.

Samanaikaisesti kun Ruotsin kirkon kirkolliskokous vuonna 2005 päätti parisuhteiden siunaamisesta, oli piispa Walter Obare Omwanza Kenian luterilaisesta kirkosta vierailulla maassamme. Päätöksen johdosta hän lausui lehdistötiedotteessaan mm:

”Meidän vierailumme ... sattuu yksiin Ruotsin kirkolliskokouksen kanssa, jossa on lopuksi päätetty samaa sukupuolta olevien parien kirkollisesta siunaamisesta täysin vastoin Jumalan sanan selvää todistusta. Ruotsin kirkko, jonka katsottiin pitkään olleen uskonpuhdistuksen ja tunnustuksen pylväs luterilaisessa maailmassa, on nyt - vähäistä epäröintiä lukuun ottamatta - osoittanut, ettei se enää ole kirkko, vaan yksi ihmisoikeusliike maailmassa. Ruotsin kirkko on lisäksi pannut syrjään Kirkon auktoriteetin (Raamatun) ja kääntynyt sen sijaan ihmisjärjen puoleen demokratian nimissä.”

Meidän kokemuksemme on, että merkittävä osa Ruotsin kirkkokansasta liittyy tähän tuomioon. Heiltä ei saisi puuttua uskon ja vakaumuksen edelläkävijöitä Ruotsin kirkon tradition piiristä. Siksi me Ruotsin lähetysshiippakunnan piispat haluamme esittää tässä kirjeessämme kirkon näkemyksen avioliitosta. Samalla otamme kantaa joihinkin kysymyksiin tämän hetken yhteiskunnallisessa tilanteessa.

+ Arne Olsson
+ Lars Artman + Göran Beijer

... MIEHEKSI JA NAISEKSI³

Ihminen on joko mies tai nainen. Voimme kaikki nähdä, että todellisuus on rakennettu sillä tavoin. Mitä kehittyneempää elämää,

³ ”Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät” (1. Moos. 1:27, suom. huom.).

sitä varmemmin se saa hahmonsensa kahtena sukupuolena.⁴ Elämä voi jatkua vain niiden yhteistoiminnan avulla. Siksi seksuaalisuus on vahva vietti nälän, janon ja levon tarpeen tyydyttämisen rinnalla.

Sukupuolten välinen suhde vaihtelee lajeittain. Television ja radion kansantajuiset ohjelmat sisältävät tästä lukemattomia esimerkkejä. Ihmiselle parisuhde on ilmeisen hyödyllinen. Nainen voi ruokkia vain suhteellisen vähän lapsia, ja hän tarvitsee jonkun suojelemaan heitä heidän pitkän lapsuutensa aikana. Mies tietää, mitkä lapset ovat hänen, jotta hän voi varjella juuri heitä. Eri kulttuureissa on ollut ja on edelleen erilaisia perhemuotoja. Miehen ja naisen kestävä yhteys on kuitenkin osoittautunut sopivimmaksi turvaksi elämän ja suvun jatkumiselle. Meidän modernin yhteiskuntamme tarjoama täydentävä hoito ei muuta tätä asetelmaa.

Miehen ja naisen väliseen rakkauteen kuuluu tunteita, jotka eivät liity vain lisääntymiseen ja jälkeläisten hoitamiseen. Rakkauden tarkoituksena on selvästikin vahvistaa parisuhdetta. Miehellä ja naisella on enemmän yhteistä kuin heidän sukupuoliviettinsä ja lapsensa. He saavat yksilöinä toisiltaan hoivaa. Koko perhe vahvistuu, kun he haluavat rakkaudessaan pysyä yhdessä. Elämä on selvästikin yhteyttä.

Rakkaus ja seksuaalisuus vahvistavat ja syventävät toisiaan. Elämä menee eteenpäin, kun tunneperäinen yhteenkuuluvuus liitetään haluun ja tahtoon rikastaa yhteyttä lasten saamisella. Osa ihmisistä - emme tiedä kuinka suuri osa - joutuu sen sijaan sellaisten tunteiden valtaan, jotka kohdistuvat samaan sukupuoleen. Tämä ei kuitenkaan voi johtaa rakkauteen samassa mitassa kuin miehen ja naisen välillä. Homoseksuaalinen suhde on väistämättä hedelmätön. Se ei voi johtaa uuden elämän syntymiseen. Kuinka homoseksuaalisia tunteita sitten arvioidaankaan, voidaan todeta, että ne johtavat erääseen elämän umpikujaan.

⁴ Olemme tietoisia siitä, että on ihmisiä, joilla syntyessään on epäselvä sukupuoli-identiteetti. Tämä ei kuitenkaan muuta vallitsevaa todellisuutta.

... OLLEET HAVAITTAVISSA HÄNEN TEOISSAAN⁵

Se, onko joku mies vai nainen, on selvästi havaittavissa. Eron huomaa yleensä heti. Sen näkemiseen ei tarvita ulkoisia tuntomerkkejä, kuten kehon kieltä tai vaatteita. Miesten ja naisten samanlainen muotikin harhauttaa vain harvoin, vaikkei kuulisi henkilöiden ääntä. Myös pienistä kasvopiirteistä tai ruumiinosista käy ilmi, onko joku mies vai nainen.

Miehen ja naisen yhteispeli yhteiskunnassa tapahtuu tässä selvästi havaittavassa todellisuudessa. Inhimillinen kokemus on osoittanut, että on kaikkien parhaaksi, että miehen ja naisen kohtaamista ohjataan säännöillä. Erityisen tarpeellista on ollut suojella ja tukea heidän yhteyttään ja liittoaan. Tätä näkemystä ei muuta se, että järjestystä on väärinkäytetty naisten alistamiseen, ja pariskuntia on pakotettu jäykkien sovinnastapojen noudattamiseen. Nämä säännöt on tarkoitettu yksilön ja yhteyden parhaaksi, kun niitä käytetään sopusoinnussa sen kanssa, kuinka todellisuus on rakennettu.

Isästä, äidistä ja lapsista muodostuva perhe on ikimuistoisista ajoista lähtien osoittautunut yhteiskunnan peruskiveksi. Vaikka perhemuodot ovat vaihdelleet, on yksiaviolinen avioliitto ollut vallitseva perusta siellä, missä ovat modernin eurooppalaisen yhteiskunnan kulttuuriset juuret. Raamatullisesta kulttuurista ei tässä suhteessa eroa myöskään antiikki, jossa moniavioisuudesta luovuttiin jo ennen Uuden testamentin aikaa. Yksiavioisuus oli normina myös germaanisessa yhteiskunnassa, vaikka siellä avioliitto solmittiin eri tavalla kuin kristillisessä kulttuurissa.

Avioliitto eroaa muista yhteiselämisen muodoista siinä suhteessa, että siihen sisältyy kolme osapuolta: mies, nainen ja lapsi. Tämä leimaa myös lainsäädäntöä. Avioliitto ei ole vain kahden aikuisen ihmisen sopimus. Perusmuotoa ei muuta se, ettei kaikilla pareilla ole lapsia. Siksi eri kulttuureissa on ollut lainsäädäntö siitä, kuinka avioliitto puretaan. Huolenpito lapsista, joka on myös yhteiskunnan intresseissä, on aiheuttanut sen, ettei vanhempien sallita jättää toisiaan oman mielensä mukaan.

⁵ ”Sen, mitä Jumalasta voidaan tietää, he kyllä voivat nähdä. Onhan Jumala ilmaissut sen heille. Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan” (Room. 1:19-20, suom. huom.).

Yhteiskunnan kiinnostus vakaita perheitä kohtaan perustuu suurella määrällä näkemykseen, että lapsi kasvaa ja kasvatetaan parhaiten sellaisessa. Perheessä, jossa on sekä isä että äiti, on lapsella hyvä mahdollisuus löytää identiteettinsä. Sekä yksilö että yhteiskunta kokonaisuutena hyötyvät hyvin toimivista perheistä. Siksi suojan ja tuen antaminen perheille on ollut tärkeä poliittinen tavoite. Tämä on vahvistettu myös monissa kansainvälisissä sopimuksissa.⁶

... HE EIVÄT VOI PUOLUSTAUTUA⁷

Sellainen yhteiskunta joutuu vaikeuksiin, joka ei ota huomioon sitä tosiasiaa, että mies ja nainen ovat erilaisia. Moderni ajatus, että sukupuolet ovat vain sosiaalisia konstruktioita,⁸ jättää ottamatta huomioon fyysisen todellisuuden. Joskus väitetään, että naisen pitäisi olla kuin mies lukuun ottamatta sitä, että hän voi synnyttää. Tämä on kuitenkin vain turha yritys korvata ilmeiset tosiasiat ideologialla. Naisen koko ruumista ja sen mukana hänen psyykettään leimaa se, että hän voi kantaa sikiötä yhdeksän kuukautta ja synnyttää sen jälkeen lapsen.

Avoliitto on yhdistyminen, jossa osapuolina ovat mies, joka voi siittää ja nainen, joka voi synnyttää. Vaikka pariskunta ei voisi saada lapsia, pysyy heidän avioliittonsa muodoltaan tällaisena. Jos avioliitto lähtökohdissaan puretaan tällaisesta muodosta, tulee siitä jotain muuta kuin avioliitto. Homoseksuaalinen kumppanuus ei sovi tähän malliin. Koska suhde on hedelmätön, puuttuu kolmas osapuoli, lapsi, joka kuuluu avioliittoon siinä muodossa kuin me olemme sen saaneet kulttuurisena ja kristillisenä perintönä. Jotta lapset olisivat mahdollisia homoseksuaalisessa suhteessa, tarvitaan neljäs osapuoli, joko mies tai nainen. Juuri tämän neljännen osapuolen avioliitto haluaa pitää perheen ulkopuolella.

Sukupuolineutraali avioliitto ei ole länsimaissa mikään itsestään

⁶ YK:n yleinen ihmisoikeuksien julistus (1948), art. 16; Kansainvälinen sopimus taloudellisista, sosiaalisista ja kulttuurisista oikeuksista (YK 1966), art. 10; Euroopan sosiaalinen säädös (1961, uud. 1996), art. 16 ym. Myös Dohan perhejulistus (YK 2004), josta EU on kuitenkin päättänyt pysyä poissa.

⁷ Jatkoa edelliseen otsikkoon: ”Sen vuoksi he eivät voi puolustautua” (Room. 1:20, suom. huom.).

⁸ Vain ympäristön ja kasvatuksen tuloksena syntyneitä rakennelmia (suom. huom.).

selvä kehityssuunta. Ranskassa on julkisessa raportissa todettu äskettäin, että avioliitto on muodostettu lasten saamista ja hoivaamista varten. Miehen ja naisen välinen avioliitto on lapsen parhaaksi myös siksi, että se edistää parhaiten lapsen identiteetin muodostumista. Raportin mukaan modernissa yhteiskunnassa on tarve antaa homoseksuaaliselle kumppanuudelle pätevä oikeudellinen muoto. Koska sen edellytykset ovat erilaiset, voidaan tällaista kumppanuutta kohdella oikeudellisesti erilailla, eikä sitä voida pitää syrjintänä.⁹

Avioliiton ja rekisteröiden parisuhteen rinnastaminen ei ole myöskään Euroopan tuomioistuimen päätöksen mukaista.¹⁰ Myös Yhdysvalloissa on monissa osavaltioissa lakeja, jotka suojaavat perinteistä avioliittoa. Joissakin osavaltioissa siitä päätettiin äskettäin kansanäänestyksen perusteella.

Historia osoittaa, että radikaalit toimet hyvin perusteltuja kulttuurisia perinteitä vastaan johtavat vain harvoin hyviin tuloksiin. Pikemminkin on nähtävissä malli, jonka mukaan toimivan järjestyksen hylkääminen aiheuttaa kulttuurin romahtamisen. Ne, jotka harkitsevat päätöstä meidän yhteiskuntamme vankan ja syvään juurtuneen avioliittotradition murtamisesta, ottavat itselleen suuren vastuun. Tulevaisuuden tuomio voi olla ankara.

Meistä on siksi tavattoman huolestuttavaa, että niin monet päättäjät ja mielipiteenmuokkaajat taipuvat nykyiseen suuntaukseen. Monien silmissä he menettävät luotettavuutensa. Ihmisille on selvää, että on olemassa todellisuus, jota ei voi muuttaa poliittisilla päätöksillä. Tässä, kuten muutenkin, pätee se sääntö, että on seurattava enemmän maastoa kuin karttaa. Se, mikä jollakin hetkellä tuntuu poliittisesti sopivalta, osoittautuukin harhapoluksi. Maallisella valtiolla voi olla perusteet antaa homoseksuaaleille pätevä laillinen oikeus kumppanuudelleen. Sellaista ei kuitenkaan pitäisi sekoittaa miehen ja naisen väliseen avioliittoon, johon sisältyy mahdollisuus saada ja kasvattaa lapsia. Luontoa vastaan taisteleva häviää aina ennen pitkää.

⁹ Assemblée Nationale, Rapport fait au nom de la mission d'information sur la famille et les droits des enfants, Rapport No 2831, Tome 1, 15 jan. 2006.

¹⁰ Euroopan tuomioistuin on mm. hyväksynyt Ranskan korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen perusteet kieltää homoseksuaaliselta mieheltä lapsen adoptointi: homoseksuaalisen parin tilanne ei ole ”analoginen” (yhtenevä) miehestä ja naisesta koostuvan parin kanssa, lisääntymismahdollisuuden näkökulmasta katsottuna (Fretté v. France).

... TÄMÄ SALAISUUS ON SUURI¹¹

Miehestä ja naisesta, rakkaudesta ja seksuaalisuudesta rakentuva todellisuus, joka johtaa perheeseen inhimillisen yhteiskunnan peruskivenä, ei ole muodostunut sattumalta. Se osoittaa, mikä on Jumalan tarkoitus ihmisen ja hänen elämänsä suhteen. Hän on määrännyt avioliiton miehen ja naisen välisen yhteyden muodoksi.

Näin ilmoitetaan Jumalan sanassa. Jo alussa loi Jumala järjestyksen, jonka mukaan "mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi".¹² Vihkimisessä kirkko on voinut kuvata avioliittoa "Jumalan asettamaksi pyhäksi liitoksi". Paavalin mukaan tämä on jumalallinen "salaisuus". Hän kuvaa Efesolaiskirjeessä, kuinka avioliitto kuvastaa Kristuksen rakkautta kirkkoa kohtaan¹³, jota Jumalan sanan toisissa kohdin nimitetään "morsiameksi".¹⁴

Seuraus kaikesta tästä on, että avioliitto on periaatteessa erottamaton.¹⁵ Niin kuin Kristus ei koskaan petä kirkkoa tai uskovia, eivät aviopuolisotkaan saa pettää toisiaan. Heidän tulee "rakastaa" toisiaan, joka merkitsee paljon enemmän kuin "pitää toisistaan". Rakkauteen kuuluu se, että pysytään yhdessä myös vastoinkäymisissä. Rakkaus tässä jumalallisessa merkityksessä ei tarkoita vain saamista, vaan tarpeen tullen myös valmiutta uhrautua.¹⁶ Tätä perusedellytystä ei muuta se, että avioliitto voi särkyä niin kuin kaikki muukin tässä risaisessa maailmassa.

Kirkko ei tunne muuta kuin yksiavioisen avioliiton. Vanhassa testamentissa ilmenevä mahdollisuus pitää useita vaimoja oli jo Jeesusken aikoihin jäänyt käytöstä. Se ei ollut Jumalan perimmäinen tahto, vaikka hän oli sen tietynä aikana sallinutkin. Yksiavioisuus oli normina myös siinä ei-kristillisessä ympäristössä,

¹¹ "Tämä salaisuus on suuri; tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. Mutta se koskee myös kaikkia teitä: jokaisen tulee rakastaa vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestään" (Ef. 5:32, suom. huom.).

¹² 1. Moos. 2:24, vrt. Matt. 19:5; Mark. 10:7-8; Ef. 5:31.

¹³ Ef. 5:21-32.

¹⁴ Ilm. 19:7, 21:2,9, vrt. Joh. 3:29.

¹⁵ Matt. 19:6-9; Mark. 10:8-12.

¹⁶ Ef. 5:25, vrt. 1. Kor. 13:4-7.

jossa kirkko muotoutui.

Kirkko on myös vaalinut osapuolten oikeutta solmia itse avioliittonsa. Kirkko joutui tämän vuoksi ristiriitaan germaanisen kulttuurin kanssa. Siinä kihlaus nähtiin ratkaisevana avioliiton solmimisessa, mutta se perustui usein sukujen väliseen sopimukseen. Kirkko vaati, että vihkiminen, jossa osapuolet itse ilmaisevat myöntymisensä, luo avioliiton.

Jotta kristillisellä avioliitolla, jonka vastuuseen puoliset sitoutuvat, olisi kestävä perusta, on osapuolten vihkimisessä annettava lupaus "olla uskollisia kuolemaan asti". Lainsäädäntö vaatii heitä vain julkisesti ilmaisemaan myöntymisensä. Lupauksen myötä avioliitosta tulee jotain muuta kuin vain sopimus yhdessä elämisestä, jonka jompikumpi voisi rikkoa. Suhteen vaikeina aikoina, joita usein tulee, voivat mies ja vaimo muistuttaa toisiaan siitä, että he luottavat toistensa kerran antamiin lupauksiin.

Avioliitosta tulee näin ollen järjestelmä heikomman suojelemiseksi. Tämä koskee lapsia heidän varsin pitkänä lapsuusaikanaan, jolloin he eivät selviydy yksin. Se on pitkään koskenut myös naista, ja koskee edelleenkin tietyissä kulttuurisissa yhteyksissä. Avioliitto tarjoaa turvaa myös silloin, kun joku osapuoli sairastuu tai vammautuu. Jumala tahtoo antaa ihmisille järjestyksen, jossa vallitsee antava rakkaus eikä itsekkyyys.

... JOTA TUULI AJAA SINNE TÄNNE¹⁷

Avioliitto on muoto miehen ja naisen väliselle tunneperäiselle ja seksuaaliselle rakkaudelle. Turmeltuneessa maailmassa ei tälläkään todellisuus ole kuitenkaan säilynyt vahingoittumattomana. Jotkut joutuvat samaan sukupuoleen kohdistuvan rakkauden valtaan. Siitä ollaan eri mieltä, mikä tämän taipumuksen aiheuttaa. On kuitenkin selvää, että heidän elämästään tulee väistämättä erilainen kuin enemmistön.

Homoseksuaalit kuuluvat kirkon yhteyteen. "Erilaisena" oleminen ei kuitenkaan ole ongelmantona. Heille tulee siksi antaa se tuki, mitä

¹⁷ "Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne" (Jaak. 1:6). Alkutekstissä "... drivs och jagas av vinden" (suom. huom.).

he tilanteessaan tarvitsevat. Tämä ei kuitenkaan tarkoita homoseksuaalisen käyttäytymisen hyväksymistä. Se on kehon käyttämistä sellaisella tavalla, johon sitä ei ole tarkoitettu. Jumalan sanan kiistämättömän todistuksen mukaan se sotii Jumalan tahtoa ja luomistarkoitusta vastaan.¹⁸

Kun moderni yhteiskunta on irtaantunut yhä enemmän kristillisistä normeista, on syntynyt pyrkimys rinnastaan homoseksuaalinen kumppanuus avioliiton kanssa. Ajan henki on vaikuttanut joihinkin kristittyihin, jotka vaativat myös kirkkoa hyväksymään tämän näkemyksen. He ovat toivoneet myös homoseksuaalisten suhteiden siunaamista kirkossa. Ruotsin kirkon kirkolliskokous, jota leimaavat poliittisten puolueiden nimittämät edustajat, on päättänyt tällaisesta siunaamisesta. Tähän ovat myös piispat myötävaikuttaneet, mikä ei ehkä ihmetytä, koska he epäsuorasti ovat poliittisesti valittuja.

Näin on kirkosta, jonka Jeesus kutsui olemaan maailman valona¹⁹, tullut yhteiskunnan peilikuva. Jokainen ajatus siitä, että on olemassa meidän päiviimme saakka säilynyt pysyvä kristillinen traditio avioliitosta saa väistyä ajan vaatimusten tieltä. Intressiryhmien menestyksekkäästi muokkaamaan mielipiteeseen sopeutuminen tulee tärkeämmäksi kuin uskollisuus Jumalan sanaa ja kristillistä perintöä kohtaan. Kirkko mukautuu tämänhetkiseen politiikkaan pohtimatta lähemmin sitä, mitä Raamatulla ja tunnustuksella voisi olla sanottavaa kysymykseen.

Näin pettävät piispat ja Ruotsin kirkon johtavat ryhmät sen profeetallisen kutsumuksen, jota Jumala ei anna vain yksittäisille kristityille vaan myös kirkolle kokonaisuutena. Yhä maallistuneemmassa yhteiskunnassa pitäisi heidän antaa Jumalan äänen kuulua. He eivät seuraa sitä apostolista asennetta, että "ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä".²⁰

... TEIDÄN MIELENNE TURMELTUU²¹

¹⁸ Room. 1:24-27; 1. Kor. 6:9-10.

¹⁹ Matt. 5:14-16

²⁰ Ap.t. 4:19-20, 5:29.

²¹ "Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme kavalasti petti Eevan, teidän mielenne turmeltuu ettekä te enää ole vilpittömiä ja puhtaita suhteessanne Kristukseen" (2. Kor. 11:3, suom. huom.).

Kirkko on aina odottanut, että sen piispat olisivat "vartijoita Siionin muurilla".²² Vihkimisessään he ovat luvanneet "säilyttää ja varjella kirkon järjestystä". He pettävät virkavelvollisuutensa, kun eivät esitä mitään vastaväitteitä, kun yhteiskunta muuttaa ja vääristää sen, mitä avioliitto on kristillisen uskon mukaan.

Sen lisäksi he sulkevat Ruotsin kirkon maailman kristikunnan ekumeenisen yhteyden ulkopuolelle. Kirkkojen maailmanneuvoston järjestyksen mukaan kannanotoista tulee vallita konsensus. Porvoon julistus edellyttää jäsenkirkoilta kollegiaalista ja konsiliaarista neuvottelua ratkaisevissa kysymyksissä uskosta ja kirkkojärjestyksestä, elämästä ja virasta.²³ Mitään näistä ei kunnioiteta. Ruotsin kirkko on tuhoisalla tavalla itseriittoinen. Ruotsin poliittinen mielipide on tärkeämpi kuin yhteys muun maailman kristittyihin.

Jo se, että piispat ovat tukeneet homoseksuaalisten suhteiden siunaamista, on riittävän ongelmallista. Kirkko ei voi muuta kuin välittää Jumalan siunauksen. Kirkko ei voi siunata sellaista, mitä Jumalakaan ei siunaa. Piispat ovat lakanneet olemasta Herran palvelijoita, kun he tukevat sellaista, mikä ei ole Jumalan tahdon mukaista.

Piispat eivät ole enää paimenia, jotka johtavat laumaa hämmentävien aikojen läpi. Kristityt, joilla on perustiedot siitä, mikä on Jumalan tahto, menettävät luottamuksensa heihin, koska he eivät enää tunnista Jumalan ääntä siinä mitä kuulevat. He hylkäävät ennemmin tai myöhemmin johtajansa, koska eivät seuraa vieraita ääniä.²⁴

Siitä, joka johtaa harhaan, tulee lopulta viettelijä. Herra tekee vastaansanomattoman selväksi sen, mikä tällaisia odottaa.²⁵

Me kehotamme piispoja ja muita Ruotsin kirkon johtajia muuttamaan kantaansa. Heillä on vastuu "suuri tilinteon päivä

²² Vrt. Jes. 62:6.

²³ Porvoon julistus luku V b VIII. Porvoon yhteinen julkilausuma Britannian ja Irlannin anglikaanisten kirkkojen sekä Pohjoismaiden ja Baltian luterilaisten kirkkojen välillä (1992).

²⁴ Joh. 10:5, 12-13, vrt. Hepr. 13:7.

²⁵ Matt. 18:6-7 ym.

silmiensä edessä”²⁶. Vaikkei tätä ilmausta enää olekaan Ruotsin kirkon vihkimiskaavassa, on se edelleen voimassa. Heidän vastuunsa kirkon Herran edessä on tärkeämpää kuin se vastuu, jonka he arvelevat itsellään olevan tämän hetken yhteiskunnallisen kehityksen edessä.

... MIES LUOPUKOON ISÄSTÄÄN JA ÄIDISTÄÄN ELÄÄKSEEN VAIMONSA KANSSA²⁷

Me emme voi suositella muuta kuin sitä, että kirkko pysyy siinä kristillisessä avioliitonäkemyksessä, jonka Ruotsin kirkko on saanut perinnökseen, ja joka tähän saakka on ollut sen Jumalan sanaan perustuva oppi ja järjestys. Kirkko ei voi estää maallista valtiota säätämästä lakeja, jotka se katsoo sopiviksi. Kirkko joutuu alistumaan siihenkin, että alun perin kristillinen ilmaisu ”avioliitto” vääristetään. Mutta kirkko voi kieltäytyä itse mukautumasta.

Meidän vankkumattoman käsityksemme mukaan ei kirkon tulisi enää ottaa itselleen mitään oikeudellista asemaa avioliiton solmimisessa, mikäli uusi avioliittolainsäädäntö toteutetaan. Ruotsin kirkon tulee luopua hakemasta vihkimisoikeutta. Jos näin ei tapahdu, kehotamme yksittäisiä pappeja toimimaan siten, että luopuvat hakemasta vihkimisoikeutta. Vaikka he vihkimisissään julistaisivat kristillistä avioliitonäkemyistä, eivät he voi välttyä epäsuorasti antamasta tukeaan valtiolliselle käsitykselle siitä, millainen avioliiton nykyisin ajatellaan olevan.

Koska kristillinen avioliitto mahtuu suunniteltuun lakiin, se voi muodostaa avioliiton ulkonaiset puitteet. Morsiusparin ei kuitenkaan pitäisi sekoittaa kirkkoa toimintaan, joka merkitsisi sellaisen lain hyväksymistä, joka ei täytä kristillisen uskon vaatimuksia. Ehdotamme siksi, että he rekisteröivät avioliittonsa tarjolla olevalla maallisella toimituksella²⁸. Sen jälkeen he voivat antaa lupauksensa ja saada liittonsa siunatuksi jumalanpalveluksessa, josta tulee heidän todellinen vihkimisensä.

²⁶ Vrt. Hepr. 13:17; 1. Piet. 5:2-4.

²⁷ Otsikko paimenkirjeen ruotsinkielisen tekstin mukaan. Suomenkielinen käännös: ”Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi” (suom. huom.).

²⁸ ”porvarillisella seremonialla” eli siviilivihkimisellä (suom. huom.)

Yksi vaihtoehto voisi olla uuden lainsäädännön kiertäminen siten, että naimisiin haluavat laatisivat ja rekisteröisivät avioliittosopimuksen, jota leimaisi kristillinen usko ja perinne. Tämä olisi sitten perustana kristilliselle toimitukselle, joka tosiasiansa olisi vihkiminen. Tällaisessa avioliittosopimuksessa tulisi ottaa huomioon se, mikä on tarpeen olosuhteissa, joissa lainsäädännössä ei ole kaikkia koskevia sääntöjä. Tämä on monimutkaista, mutta rohkaisemme uskovia kristittyjä etsimään lainopillisen tuen avulla mahdollisuuksia tähän ja tekemään ehdotuksia tällaisen avioliittosopimuksen muotoilemisesta.